

ПРОТОКОЛ

№ 1632

гр. София, 04.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 10-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА
НАУМОВА

при участието на секретаря АННА Б. КОВАНОВА
и прокурора Т. Р. К.

Сложи за разглеждане докладваното от ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА
НАУМОВА Частно наказателно дело № 20241110201596 по описа за 2024
година.

На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

ОБВИНЯЕМИЯТ Д. С. К. – уведомен - се явява лично, доведен от
Следствен арест на бул. „Г.М.Д.“ № 42.

В ЗАЛАТА СЕ ЯВЯВА АДВ. Г., която представя пълномощно от името
на обвиняемия К..

СРП – уведомена по телефона на 04.02.2024г. /съгласно отбелязване
върху списъка на призованите за днес лица/ - изпраща представител.

СЪДЪТ РАЗЯСНЯВА правата на обвиняемото лице.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Разбрах правата си. Не правя отвод на съдебния
състав, секретаря и прокурора. Желая да ме защитава адв. Г..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. Г. : Моля да дадете ход.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като взе предвид становището на страните, както и
обстоятелството, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото
днес

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА на обвиняемия:

Д. С. К. - роден на 05.10.1990г. в гр. София, българин, български гражданин, неженен, осъждан, работи като ***, с основно образование, с адрес по лична карта : ***, живущ в ****, с ЕГН: ***** (самоличността снета по данни на лицето и от лична карта № ***, издадена на 07.06.2022г. от МВР-София /с нарушена цялост/, предоставена от органите на РД „Охрана“ - София при конвоиране на лицето и върната на същите).

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания по реда на съдебното следствие.

АДВ. Г.: Нямам искания по реда на съдебното следствие.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Нямам искания по реда на съдебното следствие.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДОКЛАДВА ДЕЛОТО с прочитане на искането на СРП за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо обвиняемия Д. С. К..

Прочете се.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Разбирам, че прокуратурата иска да бъде задържан.

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам искането. Нямам доказателствени искания.

АДВ. Г.: Оспорвам искането. Нямаме доказателствени искания на този етап.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Искам да покажа Viber-чат, в който казвам на Ж. да каже истината, а не че лъжесвидетелствам, в което ме обвиняват. Само това са ми исканията - да представя Viber-чат. Едното е какво аз казвам, а другото – какво тя ми отговаря. Представям три листа. Нямам други доказателствени искания.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат представените документи.

АДВ. Г.: Да се приемат представените документи.

СЪДЪТ НАМИРА, че представените в днешното съдебно заседание три листа - извадка от кореспонденция следва да бъдат приобщени към материалите по делото, като по отношение на тяхната доказателствена стойност съдът ще вземе становище в определението си по същество. Водим от изложеното

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ПРИЕМА и ПРИЛАГА към материалите по делото представените днес писмени документи от обвиняемия.

На основание чл.283 от НПК

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ПРОЧИТА и ПРИЕМА приложените по делото доказателства

Като намери делото за изяснено от фактическа страна

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам искането за вземане спрямо обвиняемия на постоянна мярка за неотклонение „задържане под стража“. Считам, че от събраните на този етап доказателства и специално гласните доказателства – показанията на свидетелите В., Л. и Н. може да бъде формира изискуемото от закона основателно съмнение, че обвиняемото лице е автор на деянието, за което е привлечено към наказателна отговорност. Считам, че е налице и кумулативно изискуемото от закона изискване да е налице реална опасност за извършване на престъпление от страна на обвиняемия. Същата се извлича от обремененото му съдебното минало, което свидетелства за извършени от него други престъпления против пострадалата В. в условията на домашно насилие, така и предвид обстоятелството, че към настоящия момент е привлечен в качеството на обвиняем за три престъпления, всяко от които с висока степен на обществена опасност, която кореспондира на завишена степен на обществена опасност на дееца, който освен всичко друго, при освобождаването му може да влияе, както се е опитал според обвинението, на показанията на В.. Това е.

АДВ. Г.: Това обвинение е необосновано. На всичко отгоре считам, че е и несъставаемомерно в първи и трети пункт. Първият пункт на обвинението е именно за престъпление по чл.290, ал.1, вр. чл.20, ал.3 от НК - почива на представена от прокуратурата молба, която въпросната свидетелка В. е подписала лично на 06.07.2023г. и депозирала в деловодството на прокуратурата е поискала да бъде разпитана повторно и е заявила, че живее на семейни начала с обвиняемия К. и че това, което е казала вероятно по досъдебното производство № 791/2022г. не отговаря на истината. Тя това е написала. Няма никаква конкретика и аз не видях никакъв разпит освен един, в който тя отново не конкретизира относно кои точно факти и обстоятелства, изложени от нея в предходни разпити спрямо нея е оказван натиск, отправяни заплахи от страна на моя подзащитен или съответно я е подбуждал тя да отрече, като даде други показания. Първо това доказателство, което е

приложила прокуратурата, а именно тази молба, тъй като такъв разпит, в който тя да отрича преди това твърдяни факти не видях, а в този разпит, който прочетох и който е приложен по делото, тя говори за дадени от нея показания, които е сменила под натиск от К., но не знаем за кои точно показания тя е разпитвана пет пъти по досъдебно производство № 791/2022г. и всеки протокол за разпит започва с „потвърждавам до сега казаното от мен и искам да добавя“. Служебно ми е известно с оглед осъществена защита по досъдебно производство № 791/2022г. в защита на Д. С. К., че колегата адв. Г.А.С. е адвокат на Ж. Г. В., а в последствие по молба на Ж. Г. В. той поема защитата на Д. С. К.. Действително, ако проследите реда на процесуално-следствените действия, в които е участвал адв. С. те са именно тези – първо се явява с Ж. Г. В. в 08 РУ-СДВР като неин процесуален представител, едва на 11.09.2023г. същият поема защитата на Д. С. К. в досъдебното производство и се явява на мярка за неотклонение в качеството на защитник на същия. Въобще няма да коментирам основанията защо е привлечен като обвиняем в съучастие с К., тъй като на този етап от делото е приложено само Постановление за привличане на К., но аз по делото не видях Постановление за привличане на адв. С.. За факта, че то съществува можем да предпологаеме доколкото е повдигнато обвинение по чл.20, ал.3 от НК и е посочено съучастие в пункт първи от обвинението и адв. С. е посочен като помагач. Алинея 3 е относима към подбудителство. На второ място, в хипотезата, в която дори да имаме противоречиво дадени показания от един свидетел, без окончателен съдебен акт и преценка за достоверността на съответните показания, трудно би могло да се посочи от разследващите органи именно кои показания са верни и кои показания са недостоверни. Струва ми се, че не е изменена хипотезата, в която ако лицето, след като е дало неверни показания се разкае и даде верни показания съгласно нашия НК, това деяние е ненаказуемо, т.е. законодателят е установил ненаказуемост. Към настоящия момент досъдебно производство № 791/2022г. е в досъдебна фаза. Няма дори внесен обвинителен акт, нито прокурорско заключение и тълкуване показанията на свидетелите, нито тълкуването на тези разпити, съпоставянето им и преценката на разследващите органи разбира се не се заключават в окончателен съдебен акт, още повече, че това са органи, вярно, че осъществяват линията на защита, но все пак, единствено прокуратурата е тази, която осъществява обвинителната функция и това е основното нейно предназначение - да събере достатъчно доказателства и да поддържа обвинителната теза в един наказателен процес. Ето защо считам, че въобще няма данни за лъжесвидетелстване, независимо дали се касае в хипотезата на чл.290, ал.1, вр. чл.20, ал.3 НК или чл.293, ал.1 от НК. Относно повдигнатото му обвинение по досъдебно производство № 791/2022г., от където са отделени материалите от настоящото производство за въпросното домашно

насилие, там няма влязъл в сила съдебен акт и аз поради тази причина не приемам тезата на прокуратурата, че моят подзащитен следва да бъде задържан, защото е осъждан с влязла в сила присъда за други престъпления, извършени срещу същата свидетелка В.. Следва да се отбележи, че е много трудна комуникацията между двамата в рамките на добрия тон заради общото дете, след като винаги когато моят подзащитен се обърне към нея по какъвто и да е повод във връзка с грижите за детето, тя го заплашва с жалби. За пълнота бих искала да сведа до знанието на съда, че в началото на месец юли преди 06.07.2023г. имах удоволствието да проведа служебен телефонен разговор изцяло по инициатива на свидетелката Ж. В. със същата молба, депозирана от нейна страна по телефона, да ѝ окажа правно съдействие, за да бъде допусната повторно до разпит по въпросното досъдебно производство № 791/2022г., защото била казала срещу бащата на детето си неща, които ги била казала в яд и не отговаряли на истината. Аз встъпих като защитник на 11.09.2023г. на Д. С. К.. Нямам Договор за правна помощ със свидетелката Ж. В. и тъй като тя не се обади втори път да потвърди, не съм ѝ оказала съдействие в тази насока. Очевидно същата се е обърнала към услугите на адв. С. и е депозирана въпросната молба от 06.07.2023г. Аз Ви моля да оставите без мярка моя подзащитен на този етап от разследването поради посочените от мен обстоятелства или без мярка поради необоснованост на обвинението и несъстамерност, или тази мярка трябва да бъде „подписка“ - по преценка на съда. Не мога да приема, че служител на разследващия орган, в случая служител на МВР, на който не му харесват показанията на даден свидетел, следва да се позволява и дори да се насърчава от прокуратурата в качеството на ръководещ разследващ орган в досъдебното производство да има насочена репресия спрямо този свидетел само защото е казал нещо, което не допада на разследващия орган - в случая служител на МВР или на обвинителната теза. Разследващият е длъжен по закон да събира, както обвинителни, така и оправдателни доказателства за всяко едно лице, уличено в извършване на престъпление като съблюдава за законност и обективната истина, прилагане принципа на обективната истина и прокуратурата. Това е.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Поддържам казаното от адвоката ми. Тук пише, че Ж. В. е говорила с Л. на 06.07.2023г. по този случай, по който съм обвинен в момента. На мен призовката ми идва като обвиняем от Л. на седми месец между 18-ти и 25-ти. След като на мен ми идва по-късно призовка като обвиняем, как така аз и Ж. сме знаели, че ще имаме дело, след като не съм имал призовка? Не съм гадател, че ще ме викат в съда. Искам да отбележа, че обвинението, в което съм обвинен, че съм заплашвал Ж. да лъжесвидетелства, че аз съм набил полица не е вярно. Аз на Ж. съм ѝ казал да отиде в районното и да каже истината за полица, не да лъжесвидетелства, и самият

полицай по онова време, по онова дело, което имах тогава въобще не е пускал жалба срещу мен. Ж. лъже, че съм го бил. Полицаят не е пускал жалба срещу мен, защото не съм удрял полицая, а Ж. лъжесвидетелства, че съм го удрял. Моля съдът да ми наложи по-лека мярка от „задържане под стража“. Това е. Това, в което съм обвинен в момента пише, че са извършени един месец по-рано. Тогава може би имах ограничителна заповед. С Ж. започнахме да говорим тези неща след връчването на моята призовка, тогава няха ограничителна заповед.

На основание чл.297, ал.1 от НПК

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ

ОБВИНЯЕМИЯТ /в последната си дума/ каза: Ж. лъжесвидетелства срещу мен. Аз се чувствам невинен. Моля да ми бъде наложена по-лека мярка или „парична гаранция“, или „подписка“. Аз съм невинен. Ж. лъжесвидетелства срещу мен. Това е.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛЯ НА ТАЙНО СЪВЕЩАНИЕ.

СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ СЪДЪТ ОБЯВИ ОПРЕДЕЛЕНИЕТО СИ ПУБЛИЧНО :

Производството е по реда на чл.64 от НПК. Образувано е по искане на СРП за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража“ по отношение на обвиняемия Д. С. К.. Същият е привлечен в качеството на обвиняем за престъпление по чл.290, ал.1, вр. чл.20, ал.3 от НК, за престъпление по чл.143, ал.3, т.1, вр. ал.1, вр. чл.18, ал.1 от НК и за престъпление по чл.293, ал.1 от НК.

Съдът в това производство следва да прецени от събраните до момента доказателства дали може на пръв поглед да се направи извод за съпричастността на обвиняемия към някое от обвиненията или към всяко едно от тях, за които К. е привлечен в качеството на обвиняем. В настоящото производство съдът не преценява наличието на вина и дали всички доказателства обосновават само един възможен извод, тъй като в това производство не се изисква доказателствата да са в онази степен на сигурност, както за един краен съдебен акт. При така направеното принципно уточнение, настоящият съдебен състав счита, че от показанията на свидетелите Н. и Д., приобщени от досъдебно производство № 791/2022г. по описа на 08 РУ-СДВР, както и от показанията на свидетелите Г. В., М. В., Л. и най-вече Ж. В. може да се направи извод за наличие на обосновано предположение за съпричастността на К. към обвиненията, посочени в т.1 и

т.2 от Постановлението за привличане на обвиняем от 16.01.2024г., предявено на обвиняемия и неговия защитник на 01.02.2024г.

В случая е важно какво е казала свидетелката Ж. В. в показанията си на 20.09.2022г., 05.04.2023г., 06.07.2023г., 25.08.2023г., 14.12.2023г. и пред съдия на 04.01.2024г. Именно от тези показания става ясно, че заявеното на 06.07.2023г. от Ж. В., че „Митко не го е докосвал“, казано по отношение на полицейския служител е обстоятелство, по отношение на което Ж. В. в следствие се отказва от тези си показания и обяснява, че тя е дала въпросните показания на 06.07.2023г. именно заради поведение, подробно описано от свидетелката, касаещо обвиняемия К.. В показанията на Ж. В., както и в тези на Г. В. и М. В., се съдържат данни, сочещи наличие на обосновано предположение и за престъпление по чл.143, ал.3, т.1, вр. ал.1, вр. чл.18, ал.1 от НК. Единствено съдът не намери показания, в които телефонният разговор от 24.08.2023г. между обвиняемия и Ж. В. да е съдържал конкретни думи от страна на обвиняемия К. за това, че същият на 29.08.2022г. не е приближавал В. против волята ѝ, не е прониквал в жилището против волята ѝ и не е посягал на полицейски служители. Поради изложеното и с оглед конкретно събраните най-вече гласни доказателства съдът приема, че е налице обосновано предположение за съпричастността на К. към престъплението по чл.290, ал.1 от НК, за което се предвижда наказание „лишаване от свобода“ до 5 години и по чл.143, ал.3, т.1, вр. ал.1, вр. чл. 18 ал.1 от НК, за което се предвижда наказание от 3 до 10 години „лишаване от свобода“, но не счита, че е налице обосновано предположение касателно обвинението по чл.293, ал.1 от НК.

Вярно е, че съдебната практика изобилства от примери, в които лъжесвидетелстването е установено с влязъл в сила съдебен акт. Това, обаче, не означава, че ако няма такъв, не може да се приеме, че липсва лъжесвидетелстване. В случая има показания на полицаите Н. и Д. относно сборичкване между обвиняемия и полицай Д., което съответства на дадените от Ж. В. показания, че обвиняемият е посягал на единия от полицаите, когато те са се опитвали да го хванат и изкарат навън (дадени на 20.09.2022г.) и от там съдът приема, че дадените на 06.07.2023г. показания, че полицаят се надвесил над прозореца и парапета, че се спънал в перваза, че паднал и си ударил коляното, а обвиняемият не го е докосвал, са именно показания, които не отговарят на обективната истина, установена от посочените по-горе свидетелски показания. Поради това съдът счита, че няма пречка да бъде прието, макар досъдебно производство № 791/2022г да е висящо, че на 06.07.2023г. В. е депозирала показания, за които самата тя казва, че са ѝ били внушени от К. с помощта и на трето лице и които съдът приема, че покриват състава на чл.290, ал.1, вр. чл.20 ал.3 от НК.

Това кога обвиняемият е получил призовка няма отношение към това кога е реализиран съставът на престъплението. Нормално е образуването на досъдебното производство и призоваването на бъдещия обвиняем по време да следва датата на инкриминираното деяние. Поради това и тези доводи не се споделят от съда.

Доколкото е налице обосновано предположение за две от трите обвинения срещу К., съдът счита, че следва да изследва и въпросите за наличието на реална опасност обвиняемият да се укрие или да извърши престъпление. Доколкото по досъдебно производство № 259/2023г. по описа на СДВР, пр. пр. № 42110/2023г. по описа на СРП К. е придобил качеството на обвиняемо лице на 01.02.2024г. и от същата дата е и фактически задържан, няма основания да се счита, че по това досъдебно производство има реална опасност той да се укрие. Още повече, че съобщава адрес, на който живее и от показанията на свидетелката Л. е видно, че лицето е добре познато на служителите на 08 РУ-СДВР. Поради това съдът счита, че няма реална опасност от укриване на обвиняемия. Настоящият съдебен състав счита, че съществува реална опасност Д. К. да извърши престъпление с оглед обремененото му съдебно минало. В тази връзка твърдението на представителя на СРП за наличието на влязъл в сила съдебен акт за престъпление по чл.296, ал.1, вр. чл.26, ал.1 от НК, а именно неизпълнение на Заповед за домашно насилие по отношение на Ж. В. се базира на вписаното под № 5 в справката за съдимост на К. осъждане, което касае влязъл в сила съдебен акт от 19.04.2022г., от където съдът прави извод, че за това осъждане не е настъпила реабилитация по чл.88а, ал.4, вр. ал.1, вр. чл.82, ал.1, т.5 от НК, от където следва, че по отношение на К. е налице реална опасност да извърши престъпления. Поради това съдът счита, че са налице основанията за вземане на първоначална мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо Д. К..

Днес представените от обвиняемия извадки от кореспонденция не разколебават извода на съда за наличие на обосновано предположение поради няколко обстоятелства. Първо - въпросните извадки не съдържат достоверна дата. Не е ясно кой, кога и от къде ги е направил. Освен това дори да се установи, че са извършени на посочената в тях дата 29.08.2023г., то доколкото тази дата е след процесните дати 06.07.2023г. и 24.08.2023г., то тя се явява неотнормална. Освен това казаното от едно лице, дори да се приеме, че то е свидетелката Ж. В. пред обвиняемия по никакъв начин не може да бъде прието за даване на свидетелски показания, за да се преценява по същество съдържанието на твърденията на лицето, посочено в документите, представени в днешното съдебно заседание като “Djuen”. Поради това тези документи не са от естество да опровергават направения извод за наличието на

обосновано предположение.

Мотивиран от всичко изложено до тук и с оглед целите на чл.57 от НПК, съдът счита, че искането на СРП следва да бъде уважено. Така мотивиран

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ВЗЕМА по отношение на обвиняемия Д. С. К. с ЕГН ***** (обвиняем по ДП № 259/2023г. по описа на СДВР, пр. пр. № 42110/2023г. по описа на СРП) мярка за неотклонение „задържане под стража“.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО на съда подлежи на обжалване и/или протест в 3 – дневен срок от днес пред СГС, като в случай на жалба или протест - насрочва делото пред СГС за 08.02.2024г. от 10:00 часа, за която дата и час - страните и обвиняемият са уведомени от днес.

Определението по чл.64 от НПК за задържането под стража на обвиняемия К. подлежи на незабавно изпълнение в ОСЗА – бул. „Г. М. Д.“ № 42, гр. София.

Протоколът е изготвен в открито съдебно заседание, което приключи на 04.02.2024г. в 15:05 часа. Протоколът е проверен на 04.02.2024г. до 17:41 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____